

Sygn. akt IC 3939/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: stażysta Małgorzata Działo

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2018 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. z siedzibą w W.

przeciwko H. M.

o zapłatę 1518,49 zł

I. zasądza od pozwanej H. M. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1518,49 zł (tysiąc pięćset osiemnaście 49/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 czerwca 2017 roku;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 947 (dziewięćset czterdzieści siedem) zł tytułem kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej H. R. kwoty 1 518,49 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych podając w uzasadnieniu pozwu, że należność wynika z umowy pożyczki pieniężnej z dnia 14 marca 2017 r. nr (...), na mocy której pozwana miała spłacać pożyczkę w ratach. Strona powodowa podała, że na dochodzoną kwotę składają się: 1 000 zł suma niespłaconych rat kapitałowych, 28,49 zł skapitalizowane odsetki umowne w wysokości 10 % w stosunku rocznym od kwoty 1 000 zł od dnia 14 marca 2017 r. do dnia rozwiązania umowy 26 czerwca 2017 r. i 490 zł opłata przygotowawcza. Strona powodowa wskazała, że umowa została rozwiązana pismem z dnia 12 czerwca 2017 r. za 2 - tygodniowym wypowiedzeniem z uwagi na opóźnienie w spłacie zadłużenia przekraczające 60 dni.

W piśmie uzupełniającym braki, strona powodowa sprecyzowała, że domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie.

Przeciwko pozwanej został wydany nakaz zapłaty postępowaniu upominawczym, od którego wniosła sprzeciw zaskarżając go w całości i podniosła zarzut przedwczesności powództwa i oddalenie powództwa w całości. Ponadto pozwana w razie nieuwzględnienia jej twierdzeń wniosła o rozłożenie należności na raty po 200 zł miesięcznie oraz o zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów procesu

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 marca 2017 r. została sporządzona, a w dniu 14 marca podpisana przez pozwaną H. M. umowa pożyczki nr (...) zawarta ze stroną powodową (...) S.A., na mocy której pozwana zaciągnęła pożyczkę w kwocie 1 000 zł, na 10

miesięcznych rat. Opłatę przygotowawczą określono na 490 zł płatna proporcjonalnie do liczby rat i uiszczaną wraz z każdą ratą. Roczna stopa oprocentowania wynosiła 10 %. Całkowita kwota do zapłaty 1 535,29 zł została obliczona przy założeniu, że pozwana w terminach. Pozwana zobowiązana była do spłaty rat w wysokościach i terminach wskazanych w harmonogramie spłat. Termin płatności rat przypadał na każdego 10-ego kolejnego miesiąca poczynając od kwietnia 2017 r.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) z dnia 13.03.2017 r. - k.17

instrukcja procesu doręczenie - k.24

harmonogram spłat - k.25

Pozwana nie uiszczyła pierwszej raty w dniu 10 kwietnia 2017 r. i z tego względu strona powodowa skierowała w dniu 24 kwietnia 2017 r. do pozwanej monit wskazując, by wpłata nastąpiła do dnia 1 maja 2017 r. w kwocie 172,45 zł. W dniu 10 maja 2017 r. strona powodowa wystosowała do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 172,45 zł, a następnie ostateczne wezwanie do zapłaty. Pismem z dnia 12 czerwca 2017 r. strona powodowa dokonała wypowiedzenia umowy pożyczki z zachowaniem 2 - tygodniowego okresu wypowiedzenia wskazując, że zadłużenie wynosi 1 518,60 zł. Pozwanej wyznaczony został termin do zapłaty zadłużenia do dnia 26 czerwca 2017 r.

Dowód:

monit z dnia 24.04.2017 r. - k.26

wezwanie do zapłaty z 10.05.2017 r. - k.27

ostateczne wezwanie do zapłaty - k.28

wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 12.06.2017 r. z kserokopia książki nadawczej - k.29, 30

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dowody zaoferowane przez stronę powodową, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności i prawdziwości, nie były też kwestionowane przez pozwaną H. M..

Pozwana H. M. zarzuciła przedwczesność powództwa wskazując, że strona powodowa nie przedłożyła do pozwu przesądowego wezwania do zapłaty w postaci dowodu nadania oraz potwierdzenia odbioru.

Twierdzenia pozwanej nie zasługują na uwzględnienie. Strona powodowa wykazała, że pozwana winna była spłacać zobowiązanie zgodnie z harmonogramem spłat i termin płatności każdej raty przypadał 10 każdego miesiąca. Z harmonogramu wynikała też wysokość każdej raty. Strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty zadłużenia i wypowiedziała umowę pożyczki pismem z dnia 12 czerwca 2017 r. i pismo to zostało pozwanej wysłane w dniu 12 czerwca 2017 r., a wynika to z kserokopii książki nadawczej. Pozwana nie zaprzeczyła, by nie otrzymała wypowiedzenia umowy pożyczki. Zatem należność wynikająca z umowy pożyczki stała się wymagalna na zasadach określonych w postanowieniach umownych. Niezależnie od powyższego powództwo nie jest przedwczesne, ponieważ zgodnie z orzecnictwem przyjmuje się w razie wątpliwości, że w razie braku wypowiedzenia umowy, za wypowiedzenie można przyjąć wniesienie pozwu. Pozwana, ze znanych sobie względów, uznała, że powinna być zachowana procedura windykacyjna, co jest mylnym przekonaniem.

Pozwana nie kwestionowała również wysokości należności dochodzonych pozwem, które wynikają z umowy pożyczki zawartej dnia 14 marca 2017 r. Wskazać należy, że pozaodsetkowe koszty pożyczki nie naruszają przepisu art. 36a ust.

1 z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity z 2016 r., poz.1528), w myśl którego maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu oblicza się według wzoru:

$(...) \leq (K \times 25\%) = (K \times n/R \times 30\%)$, w którym poszczególne symbole oznaczają:

(...) maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu,

K - całkowitą kwotę kredytu,

n - okres spłaty wyrażony w dniach,

R - liczbę dni w roku.

Pozwana wniosła o rozłożenie należności na raty, jednak wezwana na rozprawę nie stawiała się, choć wezwanie zostało jej doręczone w dniu 27 grudnia 2017 r. z adnotacją - stawiennictwo obowiązkowe. Zgodnie z przepisem art. 320 in principio. k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Pozwana nie stawiając się na rozprawie uniemożliwiła ustalenie poprzez jej przesłuchanie, czy po jej stronie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, w związku z którym sąd mógłby ewentualnie rozłożyć dochodzone przez stronę powodową świadczenie na raty.

Mając na względzie powyższe, sąd na podstawie art.354 § 1 k.c. zasądził kwotę 1 518,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z przepisem art.481 § 1 i 2¹⁻⁴ k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 2 k.p.c. zasądzając je w całości od pozwanej jako przegrywającej, a składają się na nie opłata od pozwu 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i 900 zł koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z przepisem § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.